

Zastupitelé schválili podpůrný program inkluze

Otázka nezní, zda řešit, či neřešit problém. Otázka zní – Jak řešit?

Možnost lepší spolupráce s rodiči „problémových“ dětí na školách by měl umožnit projekt, o kterém rozhodovali v prosinci zastupitelé města. Projekt je zajímavý také tím, že v jeho názvu se mluví o sociálně vyloučených lokalitách, které však v Jihlavě nejsou.

■ Lubomír Maštera

O začleňování dětí ze znevýhodněného prostředí mezi ostatní žáky (tzv. inkluze) rozhodla vláda. Inkluze je však stále předmětem sporů, zda jde o účelné řešení pro zaostávající děti a pro společnost. Navíc otázkou není jen, zda inkluzi Ano, či Ne, ale také Jak.

Stejně tomu bylo na prosincovém jednání jihlavského zastupitelstva, kdy si zastupitelé „vyměnili invetivky“.

Zastupitelé schválili Místní plán inkluze 2019 – 2022. Jeho přijetí bylo podmínkou pro přihlášení města do projektu „**Inkluzivní vzdělávání pro sociálně vyloučené lokality**“.

Hlavním cílem projektu má být podpora dětí, které pocházejí z chudých rodin, z jiných kultur, potřebují speciální přístup (např. děti cizinců), a také z rodin, kde rodiče o vzdělávání svých dětí nemají zájem.

V rámci projektu mají vzniknout v Sociálně pedagogickém centru Jihlava a F pointu pracovní místa pro psychology a specializované pracovníky, kteří budou spolupracovat s rodiči takových dětí.

Jak vyplynulo z diskuze na zastupitelstvu, pro Jihlavu mají být na projekt připraveny peníze ve výši 60 milionů na dobu trvání projektu v délce 2 let, předpokládané náklady pak činí 47 milionů, předpokládaná maximální spoluúčast města má být 5 % - 2,35 milionu.

V diskuzi zaznělo:

■ **Zdeněk Faltus** (ANO 2011): Nejsm proti podpoře žáků ze znevýhodněného prostředí. Ale budete muset

PODKLADOVÝ materiál pro jednání zastupitelstva

Repro: Lubomír Maštera

vzdělávat také hlavně jejich romské matky, mám s tím osobní zkušenosti v podobě sousedů. Nevěřím, že vychováte Einsteina z chudáka, který vyrůstá v bídě. V projektu mi chybí podpora těch výjimečně nadaných.

■ **Eva Nováková** (Žijeme Jihlavou!): Měla jsem možnost pracovat s romskými rodiči a myslím, že se velmi mýlíte a že to projekt dokáže.

■ **Vítězslav Schrek** (ODS): Myslel jsem a mrzelo mne, že se zpracovaný plán týká pouze vyčleněných dětí, ale byl jsem ubezpečen, že je to jen dílčí plán a že další budou následovat.

■ **Pavel Šlechtický** (KSČM): Není pochyb o tom, že je rozdíl, když někdo vyroste v rodině profesora a někdo v rodině klempíře. Ale vždy rozhoduje rodina a její přístup. Ale musíme s tím začít v prvních třídách.

■ **Radek Popelka** (ANO 2011): Předkládaný materiál nemohu podpořit, projekt je nastaven na 40 milionů, nedávno jsme hlasovali pro podobný projekt na 60 milionů. Trvání projektů je nastaveno na dva roky.

To bude znamenat vytvoření nových pracovních míst. Co bude s těmi pracovníky, které přivedeme do škol, s psychology, asistenty atd.?

My nevíme, co bude za dva roky, a nevíme, kdo to bude platit dál. Na to nevidím odpovědi.

■ **Zdeněk Faltus** (ANO 2011): Nechápejte můj příspěvek jako příspěvek proti Romům. Uvědomuji si, kdo patří do sociálně vyloučených. V nemocnici budeme mít první romskou sestru na oddělení, kterou jsem doporučil.

■ **Petr Paul** (SPD): Na inkluzi mi vadí dotčení dětí těmi, ke kterým je inkluze směřována. Měli jsme ve třídě kluka s postižením páteře, se kterým jsme měli kamarádské vztahy. Ale dnešní inkluze znamená, že lepší se stávají průměrnými a průměrní podprůměrnými. Jedna naše členka má ve třídě autistu a ten i přes sto procentní péči brzdí 15 ostatních. Rychlost kolony se řídí nejpomalejším vozidlem.

■ **Daniel Škarka** (Fórum Jihlava): Počítáme po dvou letech s možností prodloužení trvání projektu o další

tři roky, pokud se to nepodaří, o psychology a specialisty je velký zájem na školách, které na ně snadno získají peníze. Projekt uvolňuje ruce pedagogům tak, že specialisté chodí za rodiči a pedagog se může více věnovat dětem. V Jihlavě typicky vyloučené lokality nemáme, ale máme zde ubytovny s podobnými problémy.

■ **Rudolf Chloupek** (ČSSD): Já jsem na rozpacích. Jedna pravda je, že by pedagogové podobnou podporu potřebovali, druhá pravda je, že takové soustředění na jednu skupinu na úkor ostatních – trochu mi běhá mráz po zádech. Štve mě, že pozice potřebných psychologů řeší takovouto hurá akci na dva roky. Už dnes mají školy problémy sehnat tyto specializace a vy to chcete řešit oslovením vysokých škol s představou, že nováčci budou radit pedagogům s třicetiletou praxí, to nevím.

■ **Lenka Mikletičová** (Fórum Jihlava): Musím reagovat na pana Paula. Škola by neměla být standardizovaný prostor, kde se setkávají jen stejní, ale měla by být jako život, kde se setkávají slabší se silnějšími. Je prokázáno, že když lepší učí slabší, prospívá to oběma kategoriím.

■ **Daniel Škarka** (Fórum Jihlava): Je pravda, že se psychologové špatně shání, ale když máte centrum, kde jich pracuje víc, je z jejich strany o takovou práci zájem.

■ **Marek Hovorka** (Fórum Jihlava): Společnost je tak silná, jak silný je její nejslabší jedinec. Já program vítám.

■ **Karolína Koubová** (Fórum Jihlava): Problém existuje a já se domnívám, že jsme tu proto, abychom ho řešili.

■ ■ ■

Pro plán inkluze zvedlo ruku 23 zastupitelů z řad koalice včetně Jaromíra Kaliny z KDU-ČSL a opozičních zastupitelů za KSČM. Proti bylo pět zastupitelů za ANO 2011 a Rudolf Chloupek z ČSSD. Šest opozičních zastupitelů se hlasování zdrželo.

Radní Daniel Škarka: Schválení je výsledek roční práce mnoha lidí

Moderní společnost přiznává každému narozenému dítěti právo na jeho rozvoj v platného člena společnosti. Tato práva jsou zakotvena v zákonech. Přesto ne každé narozené dítě má po narození stejné podmínky.

■ Lubomír Maštera

Může se například narodit rodičům, kteří necítí zákony společnosti a nemají žádný zájem vychovávat dítě tak, aby vyrostlo v přiměřeně vzdělaného, zákony ctícího a ve prospěch společnosti pracujícího člověka.

Jistě se shodneme v tom, že „nepřízřusobiví“ jedinci jsou problémem, kterému je lépe předcházet, než řešit následky. Jen si připomeňme, jakým zlem jsou například opilci za volantem.

Společnost se tedy nespokojí jen se zákony rovnosti pro každého, ale zákonem stanoví také péči o ty, kteří i po startu zaostávají (**Inkluze**).

Ani odborníci ale nemají vždy jasno, jak má taková pomoc vypadat. Tento problém však ponechme jim a „sledujme stopu“.

Na rozvoj dítěte kromě školy působí samozřejmě okolí, tedy hlavně rodina. Ne vše lze postihnout zákony, proto se společnost rozhodne pro další investici, tentokrát do programu „**Inkluzivní vzdělávání pro sociálně vyloučené lokality**“. Ten má kromě dalších věcí za úkol působit na rodiče problémových a nejbližší okolí dítěte.

Výborně – máme tady pomoc pro dítě, pomoc pro rodiče. A co nám ještě chybí?

Známe to všichni. Všichni jsme se s tím v nějaké formě setkali. Je to **Motivace**. A nejučinnějším typem motivace může být v těchto případech ta ekonomická. Pokud po mně společnost něco chce, co za to, že?

Jenže pozor - v tomto případě už společnost investuje, a ne málo. Do inkluze, do programu.

Proto by mělo platit obrácené – pokud nechce-

te spolupracovat vy, nebudeme pomáhat ani my. Nebude podpora. Přestane platit, že vás bude žít počet dětí, když se o ně nestaráte. Že dostanete příspěvky, když vás nezajímá, jestli vaše dítě do školy chodí nebo ne, atd.

■ ■ ■

Jaké je ale realita? Zeptali jsme se odborníka, člověka, který má dlouholeté zkušenosti - uvolněného radního pro sociální oblast Daniela Škarky.

Při vyslovení „nepřízřusobiví jedinci“ jste se zatvářil odmítavě. Pročpak?

Termín „nepřízřusobiví“ je laický termín. V zákonech a v rámci odborné veřejnosti se nepoužívá. Zejména z důvodu, že je velmi obtížně určitelné kdo je ve společnosti přízřusobivý nebo nepřízřusobivý a kde je hranice jednotlivých kategorií. Respektive jaká je definice přízřusobivosti.

(Pokračování na str. 11)